ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/447

z dnia 16 grudnia 2019 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia kryteriów oceny uzgodnień odpowiednio ograniczających ryzyko kredytowe kontrahenta związane z obligacjami zabezpieczonymi i sekurytyzacjami oraz zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205 i (UE) 2016/1178

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ([1]), w szczególności jego art. 4 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 ([2]) zmieniono rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w celu ujęcia w nim określonych warunków, przy spełnieniu których kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi, jak i takież kontrakty zawierane przez jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacjami, mogą zostać zwolnione z obowiązku rozliczania.

(2) Rozporządzenia delegowane Komisji (UE) 2015/2205 ([3]) i 2016/1178 ([4]) zawierają już szereg warunków, przy spełnieniu których kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostkę obligacji zabezpieczonych w związku z obligacją zabezpieczoną, mogą zostać zwolnione z obowiązku rozliczania.

(3) Istnieje pewien stopień substytucyjności między kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi, oraz takimiż kontraktami pochodnymi zawieranymi przez jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacjami. Aby uniknąć ryzyka zakłócenia lub arbitrażu należy zapewnić spójne traktowanie tych kontraktów pod względem obowiązku rozliczania.

(4) Należy zatem, również w świetle zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wprowadzonej rozporządzeniem (UE) 2017/2402, usunąć z rozporządzeń delegowanych (UE) 2015/2205 i (UE) 2016/1178 wszystkie warunki, przy spełnieniu których kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostkę obligacji zabezpieczonych w związku z obligacją zabezpieczoną, mogą zostać zwolnione z obowiązku rozliczania, oraz włączyć te warunki do nowego rozporządzenia delegowanego, które zawiera również warunki, przy spełnieniu których kontrakty pochodne zawarte przez jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją mogą zostać zwolnione z tego obowiązku rozliczania.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2205 oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1178.

([1]) Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

([3]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13).

([4]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3).

(6) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji Europejskiej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

(7) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeprowadziły otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, i dokonały analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści. Europejskie urzędy nadzoru zwróciły się również o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ([5]), do Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji i Grupy Interesariuszy z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych powołanych zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ([6]) oraz do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ([7]),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kryteria służące ustaleniu, które uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta

Uznaje się, że uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta, jeżeli kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi spełniają wszystkie następujące kryteria:

a) kontrakty te są zarejestrowane lub odnotowane w instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi obligacji zabezpieczonych;

b) kontrakty te nie są rozwiązywane w przypadku postępowania naprawczego lub niewypłacalności emitenta obligacji zabezpieczonych lub instytucji, w której zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie;

c) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami obligacji zabezpieczonych, z wyjątkiem sytuacji, w której dany kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z emitentami obligacji zabezpieczonych lub z instytucjami, w których zgromadzone są aktywa stanowiące zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych, jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną, bądź też zrzeka się pozycji równorzędnej;

d) obligacja zabezpieczona podlega regulacyjnemu wymogowi zabezpieczenia w wysokości co najmniej 102 %.

Artykuł 2

Kryteria służące ustaleniu, które uzgodnienia w ramach sekurytyzacji ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta

Uznaje się, że uzgodnienia w ramach sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta, jeżeli kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacjami spełniają wszystkie następujące kryteria:

a) kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją ma pozycję co najmniej równorzędną z posiadaczami najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji, z wyjątkiem sytuacji, w której dany kontrahent kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartego z jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w związku z sekurytyzacją jest stroną niewykonującą zobowiązań lub stroną poszkodowaną;

b) w związku z sekurytyzacją, z którą związany jest kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji podlega na bieżąco wymogowi zastosowania wsparcia jakości kredytowej najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji na poziomie co najmniej 2 % wartości nierozliczonych papierów wartościowych wyemitowanych w ramach tej transzy.

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2205

Uchyla się art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2205.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1178

Uchyla się art. 1 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1178.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca